

2 липня

СМАЛЬ ЄВСТАХІЙ, народився 13 липня 1922 року в селі Байківці (Тернопільський р-н, Тернопільська обл.). Початкову освіту отримав у селі, пізніше вчився в гімназії у Тернополі. Один рік вчився в ювенаті редемптористів у Збоїсках (мабуть ще до війни). У 1942 р. вступив до монастиря і літом 7 липня (інші дані 19 серпня) розпочав новіціят, а через рік склав перші обіти (07.07 або 19.08), та розпочав навчання в семінарії в Голоско. У жовтні в 1948 р. разом із іншими переїхав до Унева, де був до повної ліквідації монастиря у серпні 1950 р. У скорому часі Євстахій був заарештований і засуджений на висилку до Сибіру (Томська обл.). В 1957 р. йому вдалось приїхати до Львова, де 21 липня він отримав священничі свячення з рук вл. М. Чарнецького і одразу виїхав назад до Сибіру. Повернувся наступного року, влаштувався в лікарню завгоспом, а одночасно став невтомним місіонером мало не по всьому Союзі. «Безстрашний» і «всюдисущий» - так називали отця Євстахія. Не одноразово отець був побитий підсланими людьми, а в 1968 р. на слідстві в часі побиття зламали шийний хребець. Багато молоді завдячувало йому покликанням, а ще більше каянників вислуханою сповіддю в костелах Львова. Після виходу Церкви з підпілля отець допомагав у Преображенській церкві у Львові. 2 липня 1991 р. Господь покликав вірного слугу на 69-му році життя, 47-му році перших обітів, 45-му рові вічних обітів та 34-му році священства.